

og dette føler man sig overbevist om, at man ikke kan, hvis man skal have en Løsning, der kan godkendes af alle Rigsdagens politiske Partier.

Vedrørende det Antal Huse, der ventelig vil overgaa til Selveje i Henhold til de stillede Ændringsforslag, maa Udvalget henvise til Landbrugsministeriets Skrivelse af 3. Maj 1917 (Bilag IX) med tilhørende Tabel (Underbilag til Nr. IX), jfr. Bilag VIII.

For at erfare Landbrugsministeriets Stilling til de af Fæsterne rejste, i Bilag XIII omhandlede Spørgsmaal, sendte Udvalget en Skrivelse (Bilag XVI), hvorpaa man samme Dag efter mundtlig Forhandling i Landbrugsministeriet modtog Svar: (Bilag XVII).

Derpaa blev Udvalget enstemmigt enig om at indstille Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 3 og 4 tilsigter alene at medtage Landbrugshusene under Lovens Bestemmelser. Ændringsforslagene Nr. 5, 6, 7 og 8 er af formel Natur. Nr. 9, 10 og 11 tager alle Sigte paa at muliggøre saadanne Magelæg ved Overgangen af Fæstegodset til Selveje, som kan være fornødne samt berettigede, naar Hovedejendommens Karakter som samlet Ejendom skal bevares. Som det fremgaar af Nr. 9, vil den ved Lovens Ikrafttræden tilstedeværende Bruger af et Landbrugshus være at betragte som havende en Ret ved Afløsningen, svarende til Fæsteretten, og ifølge Ændringsforslag Nr. 19 er denne Ret altid lig med mindst 4 Aars Brugsret. Ændringsforslag Nr. 10 giver Regler for, hvor mange Huse Godsejeren har Ret til at undtage fra Overgang til Selveje, medens Ændringsforslag Nr. 11 giver de Bestemmelser, efter hvilke Magelæg under tilbørlig Kontrol og en ofte meget betydelig Udgift for Besidderen kan finde Sted. Intet Fæstested vil kunne kræves inddraget, uden at der udlægges af Hovedgaardjord eller af forud frigjort Bondejord et lige saa stort Areal af tilsvarende Bonitet og Beliggenhed ved offentlig Vej. Endelig skal Besidderen ved en saadan Inddragning ydermere udlægge et

Areal af samme Værdi som Værdien af de paa det inddragne Fæstested værende Bygninger eller nyopføre tilsvarende Bygninger eller udlægge et allerede frigjort Sted med samme Bygninger.

Ændringsforslagene Nr. 13, 14, 16 og 20 tilstræber at give en Rettensnor for, hvilket Prisniveau Vurderingskommissionen skal bruge under Værdsættelsen af Ejendomme (13, 14 og 20) og af Besætning, Inventar og Sædekorn (16). Ændringsforslagene Nr. 15 og 17 foranlediges ved, at § 9 om Sælgerens Pligt til af Købesummen at afgive $\frac{1}{10}$ til Statskassen bortfalder (Ændringsforslag Nr. 21). Ændringsforslag Nr. 22 til § 10 gør det muligt for Køberen at erholde lempeligere Overtagelsesvilkaar med Hensyn til Ordning af Prioritetslaan end i Lovforslaget anvist. Ændringsforslagene Nr. 23, 24 og 27 nødvendiggøres som Følge af Nr. 21. Ved Ændringsforslag Nr. 25 imødekommer man de to Parters i Kommissionsbetænkningen om dette Forhold udtalte Ønske, medens Udvalget i Nr. 26 mener at have fundet en for begge Parter mere betryggende Form for Udnævnelsen af Afløsningskommissionen end den, der foreslaas i Lovforslaget. Ved Ændringsforslag Nr. 28 sikrer man Staten Ejendomsretten til de Landbrugshuse og Fæstesteder, som Brugeren eller Fæsteren ikke maatte ønske at overtage til Selveje indenfor den fastsatte Tidsfrist af 5 Aar. Og endelig vil man ved Nr. 29 skabe mere betryggende Brugsikkerhed for Brugere af de Landbrugshuse, der ikke ifølge Loven kan overgaa til Selveje.

Udvalget har foretaget forskellige Undersøgelser over, hvorvidt man maatte befrygte, at de Huse, som vilde blive inddraget, fortrinsvis vilde blive af Gruppen med 1—9 Tdr. Land eller af Gruppen under 1 Td. Land (Bilag VIII). For at sikre Brugere imod, at det navnlig blev de sidste, der vilde overgaa til Selveje, er den Bestemmelse indsat, at den gennemsnitlige Størrelse af de inddragne Huses Jordtiliggende kun maa blive 1,65 ha (3 Tdr. Land). En yderligere Betyggelse ligger i Bestem-